

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE

ELEANOR SHARPSTON,
predstavljeni 14. junija 2007¹

1. V obravnavani zadevi je Sodišče vprašano, ali je veljavna metoda izračuna, ki jo je Komisija uporabila za določitev zneska proizvodne dajatve za financiranje skupne ureditve trgov za sladkor. Proizvodne dajatve naj bi izražale zlasti stroške, ki jih ima Skupnost z izvoznimi nadomestili ali s plačili, ki se opravijo v določenih okoliščinah zaradi odškodovanja proizvajalcev sladkorja zaradi splošno nižjih svetovnih cen sladkorja od skupnostnih zaščitnih cen. Več proizvajalcev sladkorja izpodbija zakonitost dveh vidikov izračuna proizvodnih dajatev.

2. Prvi korak navedenega izračuna zahteva, da se skupna izguba v danem tržnem letu oceni pred koncem tega tržnega leta, in sicer tako, da se „presežek, ki se izvozi“, pomnoži z ocenjeno „povprečno izgubo“ na tono.

3. „Presežek, ki se izvozi“, je v bistvu proizvodnja sladkorja, zmanjšana za količino, „ki se proda za porabo v Skupnosti.“ Ta koncept v bistvu pomeni skupne začetne zaloge, proizvodnjo sladkorja in uvoz sladkorja, zmanjšano za skupne končne zaloge sladkorja in izvoženi sladkor. Izvoženi sladkor vključuje sladkor, izvožen v naravnem stanju, in sladkor, „ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi.“ Tožeči proizvajalci sladkorja trdijo, prvič, da za navedeni izračun „sladkorja, ki ga vsebujejo izvoženi proizvodi in v zvezi s katerim niso bila izplačana izvozna nadomestila, ne bi smeli šteti za sladkor, ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi“.

4. „Povprečna izguba“ na tono je v bistvu skupen znesek nadomestil, deljen s celotno tonažo „izvoznih obveznosti, ki jih je treba izpolniti“ v zadevnem tržnem letu. Tožeči proizvajalci sladkorja podredno trdijo – v nasprotju s svojo glavno trditvijo – da če sladkor, „ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi“, vključuje ves sladkor, ne glede na to, ali so bila izplačana izvozna nadomestila,

1 – Jezik izvornika: angleščina.

potem bi morale „izvozne obveznosti, ki jih je treba izpolniti“, podobno vključevati ves izvoz sladkorja, vključno s tistim, v zvezi s katerim niso bila izplačana izvozna nadomestila.

uredba), ki se je uporabljala za tržna leta od 2001/2002 do 2005/2006.³

5. Ni sporno, da je (vsaj) glavni cilj proizvodnih dajatev zagotoviti, da proizvajalci sladkorja financirajo stroške prodaje presežne Skupnostne proizvodnje. Proizvajalci sladkorja trdijo, da je rezultat Komisijine metode izračuna dajatev to, da morajo plačevati več, kot znašajo navedeni stroški.

7. Upoštevni sta naslednji dve uvodni izjavi⁴ iz preambule osnovne uredbe:

Zakonodaja Skupnosti

Osnovna uredba

6. Skupno ureditev trga za sladkor je v kritičnem času urejala Uredba Sveta (ES) št. 1260/2001² (v nadaljevanju: osnovna

„9. Razlogi, ki so Skupnost privedli do sprejetja sistema proizvodnih kvot za sladkor, izoglukoza in inulinski sirup, še vedno veljajo. Vendar je bil ta sistem prilagojen, upoštevajoč zdajšnji razvoj v proizvodnji, da Skupnost pridobi potrebne instrumente, zato da se pravično, vendar učinkovito zagotovi, da *proizvajalci sami v celoti pokrijejo stroške prodaje presežkov proizvodnje Skupnosti nad porabo* in so tako izpolnjene obveznosti Skupnosti iz sporazumov, sklenjenih glede na

2 – Uredba z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 178, str. 1).

3 – Glej člen 51. Tržno leto traja od 1. julija do 30. junija (člen 1(2)(m)). Nadaljnja tržna leta ureja Uredba Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja (UL L 58, str. 1), ki razveljavlja in nadomešča osnovno uredbo.

4 – Dele uvodnih izjav, ki so še posebej upoštevni, sem zapisala ležeče.

urugvajski krog večstranskih trgovinskih pogajanj [...]

zdajšnji stopnji, vendar pa mora biti po potrebi omogočena prilagoditev ustreznih jamstev, da lahko Skupnost izpolnjuje svoje obveznosti iz Sporazuma⁵ ob upoštevanju temeljnih dejavnikov, ki vplivajo na položaj v sektorju sladkorja. *Sistem samofinanciranja sektorja s proizvodnimi dajatvami in ureditev s proizvodnimi kvotami je treba obdržati.*

[...]

11. Skupna ureditev trgov za sladkor temelji na naslednjih dveh elementih: prvič, po načelu, da nosi proizvajalec polno finančno odgovornost za izgubo v vsakem tržnem letu, ki ob upoštevanju kvot izhaja iz prodaje tistega dela proizvodnje Skupnosti, ki presega notranjo porabo Skupnosti, in drugič, na diferenciaciji cenovnih jamstev za prodajo, ki izražajo proizvodno kvoto, dodeljeno posameznim podjetjem. Proizvodna kvota za sladkor se dodeli vsakemu podjetju na podlagi njegove dejanske proizvodnje v določenem referenčnem obdobju.
12. Ker so bile obveznosti za zmanjšanje izvozne subvencije uporabljene med prehodnim obdobjem, je treba osnovno količino sladkorja in izoglukoze ter kvote za inulinski sirup obdržati na
13. Proizvajalci bodo še naprej prevzeli finančno odgovornost s plačilom *osnovne proizvodne dajatve za vso proizvodnjo sladkorja A in B*, omejeno na 2 % intervencijske cene za beli sladkor, ter *dajatve B, ki se plačuje za proizvodnjo sladkorja B do največ 37,5 % prej navedene cene.* Pod določenimi pogoji plačajo del teh prispevkov tudi proizvajalci izoglukoze in inulinskega sirupa. *Pod zgoraj navedenimi pogoji s temi omejitvami ni mogoče doseči samofinanciranja sektorja za nekatera tržna leta. V takšnih primerih je treba zaračunati dodatno dajatev.*
14. Zaradi enakopravnega obravnavanja je treba *dodatno dajatev obračunati za vsako podjetje na osnovi njegovega deleža*

5 – Sporazum o kmetijstvu, ki izhaja iz urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj.

v prihodkih iz proizvodnih dajatev, ki jih je plačalo za določeno tržno leto. Zato se določi koeficient za celotno Skupnost, ki predstavlja razmerje med določeno skupno izgubo in skupnimi prihodki iz proizvodnih dajatev za zadevno tržno leto. Prav tako je treba določiti pogoje, pod katerimi prodajalci sladkorne pese in sladkornega trsa sodelujejo pri odpravljanju nepokritih izgub za zadevno tržno leto.

nastanejo zaradi prodaje presežne proizvodnje, in sicer s proizvodno dajatvijo, ki se izračuna skladno s členom 15 osnovne uredbe. Člena 15 ni mogoče razumeti brez informacij v nadaljevanju.

15. Proizvodne kvote, dodeljene posameznemu podjetju v sektorju sladkorja, lahko v posameznem tržnem letu povzročijo, da izvozne količine presegajo količine, določene s Sporazumom, v zvezi s porabo, proizvodnjo, uvozom, zalogami in prenosom ter v zvezi s povprečno izgubo, ki se bo predvidoma pokrila iz programa sofinanciranja. Jamstva v zvezi s kvotami je treba prilagoditi v vsakem tržnem letu, da Skupnost lahko izpolni svoje obveznosti.“

8. Zakonodajca torej določa, da morajo proizvajalci pokriti stroške,⁶ ki Skupnosti

6 – „Izguba“ in „izgube“ (ter seveda „dohodek“), na katere se sklicujejo uvodne izjave, zadevajo financiranje organizacije trga s strani Skupnosti in ne bilance proizvajalcev, izvoznikov itd.

9. Člen 11(2) osnovne uredbe določa osnovno količino A in osnovno količino B za vsako regijo Skupnosti, ki prideluje sladkor.⁷ Člen 11(1) od držav članic zahteva, da dodelijo kvote A in B vsakemu podjetju, ki proizvaja sladkor, izogluozo ali inulinski sirup⁸ na njihovem ozemlju v tržnem letu 2000/2001. Za kvote A in B velja drugačna

7 – Ozemlje regij ne ustreza nujno ozemlju držav članic. Tako obstajajo ločene kvote za celinsko Francijo in francoske čezmorske departmaje; podobno velja za Portugalsko in avtonomno regijo Azorov. Belgija in Luksemburg si kvote delita (uradno so odobrene Belgijsko-luksemburški gospodarski uniji).

8 – [Začetek opombe ni upošteven za slovensko različico sklepnih predlogov]. Izogluozo in inulinski sirup sta tekoči nadomestili za sladkor: glej uvodno izjavo 1 preambule k osnovni uredbi. Podrobnejša opredelitev je v členu 1(2)(c) in (d) osnovne uredbe.

stopnja proizvodne dajatve.⁹ Glede na to, da zadeve pred Sodiščem zadevajo samo sladkor, bom v nadaljevanju zakonodajo obravnavala samo, kolikor zadeva ta proizvod.

10. Sladkor, ki se proizvede v določenem tržnem letu in presega skupne kvote A in B zadevnega podjetja ali podjetja, ki mu kvota ni bila dodeljena, se imenuje „sladkor C.“ Sladkorja C načeloma¹⁰ ni dovoljeno prodati v Skupnosti, temveč ga je treba izvoziti v nepredelani obliki pred 1. januarjem, ki sledi koncu zadevnega tržnega leta.¹¹

11. Obravnavane zadeve se nanašajo na sladkor A in B, ki ni bil prodan za porabo v Skupnosti in je bil torej izvožen.

9 – Kvote A in B je izvirno uvedla Uredba Sveta (EGS) št. 1785/81 z dne 30. junija 1981 o skupni ureditvi trgov za sladkor (UL L 177, str. 4). Kvota B je količina proizvodnje sladkorja, ki presega kvoto A, ne presega pa najvišje kvote (kvota A, pomnožena s količnikom); lahko se prosto trži v Skupnosti, vendar brez jamstva s strani intervencijske cene, ali pa se izvozi z izvozno pomočjo v obliki izvoznega nadomestila.

10 – Razen izjem iz členov 13(2) in 14(1), ki pa za obravnavano zadevo niso upoštevne.

11 – Člen 13(1).

12. Osnovna uredba določa intervencijsko ceno¹² in v bistvu zahteva, da intervencijski organ, ki ga imenuje vsaka država članica, ki prideluje sladkor, odkupi ves ponujen in v okviru kvot proizvedeni sladkor, proizveden iz sladkorne pese in sladkornega trsa, pridelanega v Skupnosti.¹³

13. Poleg tega se za sladkor s poreklom iz Skupnosti ali iz tretjih držav in v prosti prodaji v državah članicah, ki je namenjen proizvodnji nekaterih proizvodov kemične industrije, odobrijo proizvodna nadomestila. Znesek nadomestila se določi „zlasti ob upoštevanju stroškov, nastalih ob uporabi uvoženega sladkorja, ki bi jih morala pokriti kemična industrija pri oskrbi na svetovnem trgu“.¹⁴

14. Osnovna uredba tudi določa, da se lahko za to, da bi se omogočilo izvoz sladkorja brez nadaljnje predelave ali v obliki predelanega blaga iz Priloge V, na osnovi cen, ki veljajo na svetovnem trgu, razlika med temi cenami in cenami v Skupnosti pokrije z izvoznimi nadomestili.¹⁵ Izvozna nadomestila torej

12 – Člen 2.

13 – Člen 7(1).

14 – Člen 7(3).

15 – Člen 27(1). Nasprotno pa člen 33(1) določa izvozno dajatev, kadar cena sladkorja na svetovnem trgu preseže intervencijsko ceno. V praksi so svetovne cene običajno pod subvencioniranimi cenami Skupnosti.

niso niti obvezna niti samodejna. Odobrijo se na osnovi zahtevka in predložitve ustreznega izvoznega dovoljenja.¹⁶

- Ta ocena skupne izgube se nato pred koncem tržnega leta 2005/2006 prilagodi z razliko med dejansko kumulativno skupno izgubo (dejanski kumulativni izvozni presežek, pomnožen s povprečno izgubo, izračunano v prejšnji alineji) za tržna leta od 2001/2002 do 2005/2006, ter s skupnim zneskom zaračunanih osnovnih proizvodnih dajatev in dajatev B (člen 15(2)).

15. V zvezi z metodo izračuna proizvodne dajatve, ki je sporna v obravnavanih zadevah, člen 15¹⁷ v bistvu določa naslednje:

- Prvič, pred koncem vsakega tržnega leta se ugotovi predvideno skupno izgubo ali dohodek, ki se izračuna tako, da se „presežek, ki se izvozi“ (predvidena proizvodnja sladkorja A in B, zmanjšana za predvideno količino sladkorja, ki se proda za porabo v Skupnosti), pomnoži s predvideno „povprečno izgubo ali z dohodkom“ na tona (razlika med skupnim zneskom nadomestil in skupnim zneskom dajatev,¹⁸ deljena s skupno tonažo izvoznih obveznosti, ki jih je treba izpolniti v tem tržnem letu) (člen 15(1)).¹⁹
- Če zgornji izračun kaže predvideno skupno izgubo, se ta izguba deli s predvideno proizvodnjo sladkorja A in B, ki velja za tekoče tržno leto, pridobljeni znesek pa se zaračuna proizvajalcem kot osnovna proizvodna dajatev – do zneska, ki se določi glede na intervencijsko ceno za beli sladkor – za njihovo proizvodnjo sladkorja A in B (člen 15(3)).
- Če navedena (maksimalna) osnovna proizvodna dajatev ne pokrije v celoti predvidene skupne izgube, se preostali znesek deli s predvideno proizvodnjo sladkorja B, ki velja za zadevno tržno leto, dobljeni znesek pa se – spet do določenega zneska – proizvajalcem sladkorja B zaračuna kot dajatev B (člen 15(4)).

16 – Člen 27(7).

17 – Besedilo člena 15 je, kolikor je upošteveno, priloženo k tem sklepnim predlogom.

18 – Glej opombo 15.

19 – Zakonodajca navaja „skupno izgubo ali dohodek“. Glede na to, da so cene na svetovnem trgu običajno nižje od intervencijskih cen Skupnosti, pa bo šlo v glavnem za izgubo in ne za dohodek. Na tej podlagi in zaradi poenostavitve analize, kolikor je mogoče, se bom na izgube sklicevala samo pri opisu izračuna.

- Če rezultat navedenih dveh zgornjih omejitev kaže na to, da predvidena skupna izguba za tekoče tržno leto verjetno ne bo pokrita iz dajatev, se lahko druga zgornja omejitev zviša (člen 15(5)).

17. Obe vprašanji iz obravnavanih zadev se nanašata na razlago dveh od navedenih konceptov, prvič, ali je treba pri izračunu „presežka, ki se izvozi“, upoštevati sladkor, izvožen v obliki predelanega blaga, v zvezi s katerim ni bilo izplačano nobeno izvozno nadomestilo, in drugič, ali „izvozne obveznosti“ vključujejo ves izvoz, vključno s tistim, v zvezi s katerim ni bilo izplačano nobeno izvozno nadomestilo.
- Pri izračunu skupne izgube iz odstavka 1 se upoštevajo vse izgube, ki izhajajo iz odobritve proizvodnih nadomestil iz člena 7(3)²⁰ (člen 15(6)).

18. Oba navedena koncepta sta podrobneje obravnavana v uredbi za izvedbo osnovne uredbe, ki jo bom obravnavala v nadaljevanju.

Izvedbena uredba

16. Razvidno je torej – da glede na to, da *skupna izguba* določa stopnjo proizvodne dajatve, da je skupna izguba rezultat *presežka, ki se izvozi*, in *povprečne izgube*, da se presežek, ki se izvozi, izračuna med drugim na podlagi *količine sladkorja, ki se proda za porabo v Skupnosti*, in da na povprečno izgubo vplivajo *skupne dajatve na izvozne obveznosti, ki jih je treba izpolniti* – način izračuna količine sladkorja, ki se proda za porabo v Skupnosti, in skupnih dajatev na izvozne obveznosti, ki jih je treba izpolniti, neposredno vpliva na znesek dajatve.

19. Člen 15(8) osnovne uredbe predvideva sprejetje izvedbenih določb za uporabo člena 15, ki naj še zlasti zajemajo zneske dajatev, ki jih je treba zaračunati. Na podlagi (med drugim) navedene določbe je Komisija sprejela Uredbo št. 314/2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje sistema kvot v sektorju sladkorja²¹ (v nadaljevanju: izvedbena uredba).

²⁰ – Sladkor, uporabljen v kemični industriji; glej zgoraj navedeno točko 13.

²¹ – Uredba Komisije (ES) št. 314/2002 z dne 20. februarja 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje sistema kvot v sektorju sladkorja (UL L 160, str. 33).

20. Izvedbena uredba (med drugim) predvideva določitev predvidene količine sladkorja, ki se proda za porabo v Skupnosti v smislu člena 15(1)(b) in (2)(a) osnovne uredbe ter opredeljuje izvozne obveznosti, ki jih je treba izpolniti v tekočem tržnem letu v smislu člena 15(1)(d) osnovne uredbe.

21. Člen 6(4) izvedbene uredbe, kot je bil spremenjen, določa, da so predvidene količine, ki se prodajo za porabo v Skupnosti, (i) skupne količine sladkorja, skladiščene na začetku tržnega leta, sladkor, proizveden po kvotah A in B, sladkor, uvožen v naravnem stanju, in sladkor, ki ga vsebujejo uvoženi predelani proizvodi, zmanjšane za (ii) skupne količine sladkorja, izvoženega v naravnem stanju, tistega, ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi, tistega, skladiščenega na koncu tržnega leta, in (v bistvu) tistega, ki se ga uporablja v kemični industriji.²² Zdi se, da navedeno besedilo zahteva, da količine iz (ii) vključujejo ves sladkor, ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi, ne glede na to, ali so bila izvozna nadomestila za sladkor izplačana ali ne.

22. Člen 6(5) izvedbene uredbe opredeljuje „izvozne obveznosti, ki jih je treba izpolniti

v tekočem tržnem letu“, v bistvu kot vse količine sladkorja za izvoz v naravnem stanju z izvoznimi nadomestili ali dajatvami, določenimi na podlagi razpisov, odprtih za navedeno tržno leto, ali na podlagi izvoznih dovoljenj, izdanih v navedenem tržnem letu, in ves predviden izvoz sladkorja v obliki predelanih proizvodov z izvoznimi nadomestili ali dajatvami, določenimi v ta namen v navedenem tržnem letu, pri čemer se ti proizvodi enakomerno razporedijo med vsem tržnim letom.²³ Komisija je očitno – vsaj leta 2003 – „izvozne obveznosti“ v smislu člena 6(5) razlagala tako, da te vključujejo sladkor za izvoz z *določenimi in dejansko izplačanimi* izvoznimi nadomestili, ter ne kot, da vključujejo sladkor za izvoz z *določenimi in ne tudi dejansko izplačanimi* izvoznimi nadomestili.

23. Vključitev vsega sladkorja, ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi, za drugi element izračuna, določenega v členu 6(4) izvedbene uredbe, je to, da so „predvidene količine za prodajo za porabo v Skupnosti“ manjše, kot bi bile, če ne bi bil vključen ves sladkor za izvoz v predelanih proizvodih. To pa povečuje „presežek, ki se izvozi“, in v končni fazi znesek proizvodne dajatve.

22 – Glede sladkorja, ki se uporablja v kemični industriji, glej zgoraj navedeno točko 13. Celotno besedilo člena 6(4), kot je bil spremenjen, je v prilogi k tem sklepnim predlogom.

23 – Celotno besedilo člena 6(5) je v prilogi k tem sklepnim predlogom.

24. Učinek tega povečanja je precejšen. V obravnavanih zadevah ni sporno, da proizvajalci sladkorja pogosto²⁴ ne zahtevajo izvoznih nadomestil za sladkor, vsebovan v izvoženih predelanih proizvodih. Za to očitno obstajata dva glavna razloga. Prvič, vsakokratne količine pogosto pomenijo, da se proizvajalcu ne izplača sestaviti in predložiti potrebne dokumentacije. Drugič, tudi če količine načeloma pomenijo upravičenost do izvoznega nadomestila, ki bi bilo vredno truda, pa je dokazovanje natančne količine sladkorja, ki jo vsebuje proizvod in od katere je odvisen znesek izvoznega nadomestila, za proizvajalca nesorazmerno težavno.

Ozadje postopka v glavni stvari

26. V zadevah pred predložitvenimi sodišči proizvajalci sladkorja izpodbijajo določitev proizvodnih dajatev za tržna leta 2001/2002, 2002/2003 oziroma 2003/2004.

Zadeva C-5/06 Zuckerfabrik Jülich

25. Proizvodne dajatve za tržna leta 2001/2002, 2002/2003 in 2003/2004 so bile določene z Uredbami št. 1837/2002, 1762/2003 oziroma 1775/2004.²⁵

24 – Tožeča stranka v zadevi C-5/06 navaja, ne da bi ji kdo glede tega nasprotoval in na podlagi objavljenih števil, da je delež okoli 60 %.

25 – Uredba Komisije (ES) št. 1837/2002 z dne 15. oktobra 2002 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve in količnika za dodatno dajatev trgov za sladkor za tržno leto 2001/02 (UL L 278, str. 13), Uredba Komisije (ES) št. 1762/2003 z dne 7. oktobra 2003 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve trga za sladkor za tržno leto 2002/03 (UL L 254, str. 4) in Uredba Komisije (ES) št. 1775/2004 z dne 14. oktobra 2004 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve trgov za sladkor za tržno leto 2003/2004 (UL L 316, str. 64).

27. V zadevi C-5/06 Zuckerfabrik Jülich se proizvajalec v bistvu pritožuje nad tem, da Komisija pri določitvi količine sladkorja, ki se proda za porabo v Skupnosti in se uporabi pri izračunu presežka, ki se izvozi, ne bi smela vključiti sladkorja, ki je bil izvožen iz Skupnosti v obliki predelanega blaga in v zvezi s katerim niso bila izplačana izvozna nadomestila, ker zaradi tega izvoza za proračun Skupnosti ni nastala nobena izguba. Podredno bi morala Komisija pri določanju povprečne izgube na tono sladkorja vključiti tudi količino, v zvezi s katero niso bila izplačana nadomestila. Za upoštevanje različnih količin pri določanju presežka, ki se izvozi, in povprečne izgube na tono sladkorja naj ne bi bilo nobene objektivne utemeljitve. Posledično naj bi dajatve presegale dejanske stroške za pokrivanje izgub v zvezi z izvozom.

28. Družba Zuckerfabrik Jülich je morala na podlagi izračunanih proizvodnih dajatev za tržno leto 2003/2004 plačati 7,3 milijona EUR. Meni, da je prava številka 3,7 milijona EUR. Zato je to presojo izpodbijala pred Finanzgericht (finančno sodišče) v Düsseldorfu.

29. Navedeno sodišče ne dvomi v to, ali je presoja Komisije v zvezi s stopnjami dajatve, določenimi po Uredbi št. 1775/2004, združljiva s členom 15 osnovne uredbe, kolikor so bile količine sladkorja, ki so bile izvožene v obliki predelanih proizvodov in v zvezi s katerim niso bila izplačana izvozna nadomestila, vključene v izračun presežka, ki se izvozi.

30. Predložitveno sodišče ugotavlja, da – kot izhaja iz preambule osnovne uredbe – je namen zaračunavanja proizvodnih dajatev v tem, da se proizvajalcem naloži breme stroškov, ki nastanejo zaradi prodaje tistega dela proizvodnje Skupnosti, ki je presežek notranje porabe v Skupnosti. To načelo samofinanciranja prodajnih stroškov je priznalo tudi Sodišče v svoji dosednji sodni praksi.²⁶ To lahko potrjuje tako razlago „presežka, ki se izvozi“ v smislu člena 15

osnovne uredbe, po kateri le-ta zahteva, da se v izvozne količine, uporabljene za določanje „količin, ki se prodajo za porabo v Skupnosti,“ vključijo samo tiste izvozne količine, v zvezi s katerimi so bila dejansko izplačana izvozna nadomestila v upoštevnem tržnem letu.

31. Poleg tega bi bil lahko Komisijin izračun predvidenih proizvodnih dajatev v nasprotju z načelom sorazmernosti. Navedeno načelo zahteva, da so ukrepi, ki se izvajajo s predpisi Skupnosti, primerni za dosego zasledovanega cilja in ne smejo presežati tistega, kar je nujno za njegovo doseganje. Če je namen zaračunavanja proizvodnih dajatev samo to, da se od proizvajalcev zahteva pokritje stroškov prodaje presežne proizvodnje Skupnosti, potem bi določanje dajatev brez upoštevanja tega, da so bila izvozna nadomestila izplačana samo za del izvoženega sladkorja, presegalo tisto, kar je nujno za doseg tega cilja.

32. Če člen 15 osnovne uredbe zahteva, da je treba pri izračunu presežka, ki se izvozi, upoštevati samo tiste izvozne količine sladkorja, v zvezi s katerimi so bila izvozna

26 – Predložitveno sodišče navaja sodbi z dne 22. januarja 1986 v zadevi Eridania (250/84, Recueil, str. 117, točka 19) in z dne 21. februarja 1991 združenih zadevah (Zuckerfabrik Süderdithmarschen in Zuckerfabrik Soest (C-143/88 in C-92/89, Recueil, str. I-415, točka 62).

nadomestila dejansko izplačana, potem člen 6(4) izvedbene uredbe in Uredba št. 1775/2004²⁷ nista veljavna.

le izvozne količine za sladkor, izoglukoza in inulinski sirup, za katere so dejansko dana izvozna nadomestila?

33. Če pa člen 15 osnovne uredbe zahteva, da je treba pri izračunu presežka, ki se izvozi, upoštevati vse izvozne količine sladkorja, čeprav so bila izvozna nadomestila izplačana le v zvezi z nekaterimi, potem se postavlja vprašanje, ali je tako tudi pri izračunu povprečne izgube na tono sladkorja. Če bi Sodišče zavzelo stališče, da Komisijin izračun povprečne izgube na tono ni skladen s členom 15 osnovne uredbe, potem Uredba št. 1775 /2004²⁸ zaradi tega ne bi bila veljavna.

2. Če odgovor na prvo vprašanje pritrديلen: ali člen 6(4) [izvedbene uredbe, kot je bil spremenjen], ni veljaven?

34. Finanzgericht Düsseldorf je zato prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

3. Če je odgovor na prvo vprašanje odklonilen: ali je člen 15 [osnovne uredbe] treba razlagati tako, da je treba tudi pri izračunu presežkov, ki se izvažajo, in pri izračunu povprečne izgube na tono sladkorja določiti celoten izvoz tudi takrat, ko za del tega izvoza v zadevnem tržnem letu niso dana izvozna nadomestila?

„1. Ali je treba člen 15 [osnovne uredbe] razlagati tako, da se pri izračunu presežkov, ki se izvažajo, smejo določati

4. Če so odgovori na prvo, drugo ali tretje vprašanje pritrديلni: ali Uredba Komisije (ES) št. 1775/2004 z dne 14. oktobra 2004 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve trgov za sladkor za tržno leto 2003/04 ni veljavna?“

²⁷ – Navedena v opombi 25.

²⁸ – Navedena v opombi 25.

Združene zadeve Saint-Louis Sucre in drugi (od C-23/06 do C-36/06)

35. V združenih zadevah Saint-Louis Sucre in drugi (od C-23/06 do C-36/06, v nadaljevanju: Saint-Louis Sucre) so proizvajalci menili, da so plačali preveč proizvodne dajatve v zvezi s tržnimi leti 2001/02, 2002/03 in 2003/04. Zahtevali so delno povrnitev, in sicer zato, ker je bilo od leta 2002 zaradi dajatve ustvarjenih več prihodkov, kot je predvideno ob pravilnem izvajanju upoštevne zakonodaje, ki določa enostaven sistem samofinanciranja s strani proizvajalcev. To je v bistvu zato, ker del sladkorja, vsebovanega v predelanih izvoženih proizvodih, v praksi ni upravičen do izvoznih nadomestil in torej ne ustvarja stroškov. Izvedbena uredba pa v zračun presežka, ki se izvozi, vključuje transakcije, ki niso podlaga za nadomestila in prav tako ne izdatkov. Proizvajalci menijo, da je Komisija, s tem ko je različno upoštevala sladkor, ki se izvozi v obliki predelanih proizvodov, ki niso podlaga za izvozna nadomestila, in ga je vključila na eni strani v presežek, ki se izvozi in se financira, na drugi strani pa ga je izključila iz zadevnih „izvoznih obveznosti,“ ki dovoljujejo izračun „povprečne izgube,“ precenila znesek dajatve za tri tržna leta, in sicer 2001/02, 2002/03 in 2003/04, ter ni upoštevala cilja samofinanciranja, ki ga je določil Svet.

36. Podredno – če bi Sodišče potrdilo Komisijino razlago presežka, ki se izvozi – pa

proizvajalci trdijo, da naj bi cilj samofinanciranja od Komisije zahteval, da v „zadevne izvozne obveznosti“ vključi sladkor, ki je izvožen v obliki predelanih proizvodov, v zvezi s katerimi niso bila izplačana izvozna nadomestila.

37. Tribunal de Grande Instance de Nanterre (regionalno sodišče v Nanterreju) navaja, da mora Sodišču predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe, saj gre za vprašanje veljavnosti zakonodaje Skupnosti. Ugotavlja, da se stranke strinjajo glede tega, da je treba vložiti ta predlog, saj se je sporno vprašanje pojavilo tudi v drugih državah članicah, od katerih se jih precej, vključno s Francijo, ne strinja z metodo izračuna, ki jo uporablja upravljalni odbor za presojo skupne izgube, ki naj se financira s proizvodno dajatvijo.

38. Zato je predložilo ti vprašanji za predhodno odločanje:

„1. Ali člen 6(4) izvedbene uredbe in/ali Uredbe (ES) št. 1837/2002, 1762/2003 in 1775/2004, ki so bile sprejete za njeno izvedbo, ni veljaven ob upoštevanju člena 15 [osnovne uredbe] in glede na načelo sorazmernosti, ker ne določa, da

bi se ob izračunu proizvodne dajatve od ,presežka, ki se izvažá, izključile količine sladkorja, ki so vsebovane v izvoženih predelanih proizvodih, ne da bi bila podana upravičenost do izvoznega nadomestila?

Presoja

Določitev presežka, ki se izvozi

Pri nikalnem odgovoru na to vprašanje:

2. Ali Uredbe (ES) št. 1837/2002, 1762/2003 in 1775/2004 ob upoštevanju [izvedbene uredbe] in člena 15 [osnovne uredbe] ter načel enakosti in sorazmernosti niso veljavne, s tem ko določajo proizvodno dajatev za sladkor, ki se jo izračuna na podlagi ,povprečne izgube' na izvoženo tono, ki ne upošteva količin, ki so izvožene brez nadomestila, ob tem pa so te enake količine vsebovane v skupnem seštevku, s katerim se oceni celotno izgubo, ki se jo financira?“

39. Tožeče stranke, francoska, nemška in grška vlada ter Komisija so v zadevi Zuckerfabrik Jülich in Sain-Louis Sucre predložile pisna stališča, na obravnavi pa ustna stališča. Italijanska vlada je predložila pisna stališča v zadevi Saint-Louis Sucre.

40. S prvim vprašanjem tako v zadevi Zuckerfabrik Jülich kot Saint-Louis Sucre se v bistvu sprašuje, ali člen 15 osnovne uredbe zahteva, da je treba pri izračunu presežka, ki se izvozi, upoštevati samo tiste izvozne količine, v zvezi s katerimi so bila dejansko izplačana izvozna nadomestila.

41. Zdi se, da ni sporno, da bi bila posledica pritrdilnega odgovora na navedeno vprašanje²⁹ to, da člen 6(4) izvedbene uredbe ne bi bil veljaven, saj je učinek te določbe v tem, da se pri določanju presežka, ki se izvozi, upošteva vse izvozne količine, ne glede na to, ali so bila izvozna nadomestila dejansko izplačana. Vprašanje neveljavnosti člena 6(4) se postavlja kot drugo vprašanje z zadevi Zuckerfabrik Jülich in kot del prvega vprašanja v zadevi Saint-Louis Sucre.

29 – Besedilo prvega vprašanja iz zadev Saint-Louis Sucre je dejansko tako, da bi negativen odgovor nanj pomenil pritrdilen odgovor na prvo vprašanje v iz zadevi Zuckerfabrik Jülich. Glede na to, da se zdi smiselno na obe vprašanji odgovoriti skupaj, sem ju preoblikovala v eno vprašanje.

42. Podobno bi bila posledica tega, da bi bilo na prvo vprašanje tako v zadevi Zuckerfabrik Jülich kot Saint-Louis Sucre (kot je preoblikovano zgoraj) odgovorjeno pritrdilno, to, da Uredbe št. 1837/2002, 1762/2003 in 1775/2004, ki določajo znesek proizvodne dajatve med drugim skladno s členom 6(4) izvedbene uredbe, v tem obsegu ne bi bile veljavne. Vprašanje neveljavnosti Uredb št. 1837/2002, 1762/2003 in 1775/2004 se (glede Uredbe št. 1775/2004) postavlja kot četrto vprašanje v zadevi Zuckerfabrik Jülich in (glede vseh treh uredb) kot del prvega vprašanja v zadevi Saint-Louis Sucre.

43. Opozoriti je treba na to, da je skladno s členom 15 osnovne uredbe skupna izguba, ki določa stopnjo proizvodne dajatve, zmnožek presežka, ki se izvozi, in povprečne izgube. Presežek, ki se izvozi, se izračuna na podlagi količin sladkorja, ki se prodajo za porabo v Skupnosti. Člen 6(4) izvedbene uredbe, kot je bil spremenjen, določa, da so količine, ki se prodajo za porabo v Skupnosti, (i) skupne količine sladkorja, skladiščene na začetku tržnega leta, sladkor, proizveden po kvotah A in B, sladkor, uvožen v naravnem stanju, in sladkor, ki ga vsebujejo uvoženi predelani proizvodi, zmanjšane za (ii) skupne količine sladkorja, izvoženega v naravnem stanju, tistega, ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi, tistega, skladiščenega na koncu tržnega leta, in (v bistvu) tistega, ki se ga uporablja v kemični industriji.

44. Ni sporno, da pojem sladkorja, „ki [ga] vsebujejo izvoženi predelani proizvodi“ v smislu člena 6(4), kot je bil spremenjen, vključuje ves sladkor, ki ga vsebujejo izvoženi predelani proizvodi, celo sladkor, v zvezi s katerim niso bila izplačana izvozna nadomestila. Vprašanje je, ali je ta razlaga skladna s členom 15 osnovne uredbe.

45. Tožeče stranke ter francoska, grška in italijanska vlada v bistvu trdijo, da je treba skladno s členom 15 osnovne uredbe pri določanju presežka, ki se izvozi, upoštevati samo tisti izvoz sladkorja, v zvezi s katerim so bila dejansko izplačana izvozna nadomestila. Navedene stranke se v podporo svojemu stališču na različne načine sklicujejo na, prvič, besedilo, namen, zgodovino, cilj in razlago osnovne uredbe s strani Sodišča, in drugič, na načelo sorazmernosti.

46. Nemška vlada in Komisija sta nasprotnega mnenja.

47. Nemška vlada utemeljuje stališče tako na besedilu člena 15 osnovne uredbe in člena 6(4) izvedbene uredbe ter na ciljih proi-

zvodne dajatve, ki vključujejo vpliv na proizvodnjo sladkorja in stabilizacijo trga.³⁰

posredno umetno poveča, proizvodne dajatve pa so zato višje. V drugem primeru pa jasno besedilo določb vodi v nasproten sklep, in sicer da se v tej fazi izračuna samo določi tisto, kar je bilo izvoženo.

48. Komisija trdi, da ji osnovna uredba ne daje nobene druge izbire, kot da pri izračunu presežka, ki se izvozi, upošteva ves izvoz, vključno s tistim delom, ki ni bil upravičen do izvoznih nadomestil. Ta pristop je logičen, saj mora presežek, ki se izvozi, vključevati vse količine – ne glede na to, ali so bile dejansko izvožene ali ne –, katerih prodaja je določena z ukrepi Skupnosti. Poleg tega bi bila poraba v Skupnosti precenjena, če določene izvozne količine ne bi bile upoštevane.

50. Menim, da bi bilo zavajajoče slediti drugemu stališču. Izračun ni del zakonodaje, ker bi bil vaja v jezikoslovju. Gre za korak pri ugotavljanju, ali je prišlo do *skupne izgube*. Kot navaja družba Zuckerfabrik Jülich, je izraz „skupna izguba“ iz člena 15(1)(e) hierarhično nadrejen izrazoma „presežek, ki se izvozi“, in „povprečna izguba“ ter mora zato vplivati na razlago teh izrazov. Pri skupni izgubi se proizvodna dajatev izračuna z neposrednim in s takojšnjim sklicevanjem nanjo ter se proizvajalcem sladkorja zaračuna po taki stopnji, da pokrijejo celotno izgubo (do določenega praga).

49. Zdi se mi, da je problem v bistvu v tem, ali se uporabi širši pristop, ki se osredotoča na končni cilj izračuna, ali pa ožji pristop, ki se osredotoča na posamezne dele izračuna. V prvem primeru se zdi, da cilj samofinanciranja podpira stališče, da je treba upoštevati samo sladkor, ki je bil izvožen v predelanih proizvodih ter v zvezi s katerim so bila zahtevana in izplačana izvozna nadomestila. Sicer se „skupna izguba“

51. Načelo odgovornosti proizvajalcev je bilo uvedeno z Uredbo št. 1785/1981.³¹ Sodišče je v sodbi Eridania³² pojasnilo, da je bil pred sprejetjem navedene uredbe vzpostavljen sistem Skupnosti za financiranje stroškov prodaje presežkov. Po tem predhodnem sistemu so te stroške do določene

30 – Nemška vlada se sklicuje na zgoraj v opombi 26 navedeno sodbo Eridania, točka 19.

31 – Navedena v opombi 9.

32 – Navedena v opombi 26.

mere pokrili proizvajalci kot celota, in sicer s proizvodno dajatvijo, medtem ko je ostanek pokrila proračun Skupnosti. Uredba št. 1785/1981 je uvedla sistem, ki je podlaga za sedanjo ureditev. Dejansko je besedilo enajste uvodne izjave v preambuli Uredbe št. 1785/1981 v bistvu enako tistemu iz uvodne izjave 9 v preambuli k osnovni uredbi.

ciranjem sistema kvot, izračunana na podlagi porabe v Skupnosti, medtem ko so bili stroški, ki naj jih krijejo posamezna podjetja, izračunani na podlagi njihove dejanske proizvodnje v upoštevnem obdobju.

52. Po navedeni uvodni izjavi je – skupaj z drugimi uvodnimi izjavami iz zgoraj navedene točke 7 – po mojem mnenju jasno, da je glavni cilj proizvodne dajatve po sistemu po letu 1981 zagotoviti, da proizvajalci krijejo stroške prodaje presežne proizvodnje.

55. Sodišče je to trditev zavrnilo. V sodbi je navedlo, da „sistem kvot [...] določa prodajo upravičenih količin po zagotovljenih cenah po sistemu financiranja stroškov prodaje, ki jih krijejo vsi proizvajalci skupaj. Navedeni sistem financiranja je zasnovan tako, da je za kvoto A, ki predstavlja notranjo porabo, predvidena samo minimalna dajatev, za kvoto B, ki je v glavnem namenjena izvozu, pa je predvidena precej višja dajatev, in sicer zaradi financiranja potrebnih nadomestil, *ob tem da odvratilno vpliva na proizvodnjo.*“³³

53. Uvodna izjava 11 preambule k osnovni uredbi se poleg tega sklicuje na načelo, da morajo proizvajalci nositi polno finančno odgovornost za izgubo, ki nastane v vsakem tržnem letu. Zdi se, da se s tem poudarja dejanske izgube.

54. Sodišče je bilo v zadevi Eridania vprašano, ali je bila proizvodna dajatev v nasprotju s prepovedjo diskriminacije na podlagi tega, da je bila celota stroškov, povezanih s finan-

56. To izjavo navajata predložitveno sodišče v zadevi Zuckerfabrik Jülich in nemška vlada v obeh zadevah, in sicer v podporo stališču, da namen proizvodne dajatve ni samo to, da proizvajalci krijejo stroške prodaje, ampak tudi odvracanje od proizvodnje.

33 – Točka 19 (moj poudarek).

57. Meni pa se zdi jasno, da je formulacija Sodišča skladna s stališčem, da je glavni namen samofinanciranje s strani proizvajalcev.

58. Tudi iz sistematike člena 15 osnovne uredbe izhaja, da je glavni namen samofinanciranje. Člen 15(3) določa, da je treba osnovno proizvodno dajatev določiti tako, da se predvidena skupna izguba deli s predvideno proizvodno sladkorja A in B, ki velja za tekoče tržno leto, in to do določenega praga.³⁴ Če pa tako izračunana proizvodna dajatev „ne pokrije v celoti skupne izgube,“ člen 15(4) določa izračun nadaljnje dajatve za proizvodno sladkorja B, spet do določenega praga.³⁵ Poleg tega pa, ponovno, če bi se izkazalo, da predvidena skupna izguba „verjetno ne bo pokrita iz pričakovanih prihodkov iz dajatev“ zaradi obeh pragov, člen 15(5) predvideva nadaljnjo prilagoditev, spet do določenega praga.³⁶

59. Navedeno razlago podpira tudi način obravnave proizvodnih nadomestil za sladkor, ki se uporablja v kemični industriji,

v osnovni uredbi.³⁷ Člen 15(6) zahteva, da se pri izračunu skupne izgube iz odstavka 1(e) upoštevajo vse izgube, ki izhajajo iz odobritve proizvodnih nadomestil. Proizvodna nadomestila torej postanejo del izračuna samo, če so bila dejansko odobrena.

60. Poleg tega se mi zdi, da od proizvodnje odvrča že dejstvo, da proizvodna dajatev proizvajalcem nalaga breme financiranja stroškov subvencioniranja izvoza presežne proizvodnje. Dejstvo, da proizvodne dajatve odvrčajo od presežne proizvodnje v Skupnosti – če je res tako –, nikakor ni neskladno z glavnim ciljem takih dajatev – ki je v tem, da se financira izvozna nadomestila – in torej s trditvijo, da je treba take dajatve izračunavati tako, da proizvajalci ne plačajo več, kot je treba v ta namen.

61. Zdi se mi, da je edini prepričljiv argument zoper razlago, ki jo predlagam, to, da ta pomeni, da se za sladkor, ki je izvožen

34 – Pri sladkorju sta to 2 % intervencijske cene za beli sladkor.

35 – 30 % intervencijske cene za beli sladkor.

36 – 37,5 % intervencijske cene za beli sladkor.

37 – Skladno s členom 7(3); glej zgoraj navedeno točko 13.

v predelanih proizvodih in v zvezi s katerim niso bila izplačana izvozna nadomestila, šteje, da je bil „proda[n] za porabo v Skupnosti“ v smislu člena 15(1)(b) osnovne uredbe. To pa očitno ni običajen pomen te povedi.

62. Vendar pa je treba upoštevati, da „sladkor [...], prodaj[n] za porabo v Skupnosti“, nima neodvisnega pomena. Gre le za oznako vmesnega koraka pri izračunu „presežka, ki se izvozi.“ Običajen pomen te oznake v drugih kontekstih torej ni posebej pomemben.

63. Če pa bi se kljub temu menilo, da je bistveno doseči tako razlago „sladkorja [...], prodaj[nega] za porabo v Skupnosti,“ ki je združljiva z njegovim širšim kontekstom, menim da je to mogoče. Mislim, da je rešitev v tem, da se za izvoženi sladkor, ki ne gre v stroške Skupnosti – vključno s sladkorjem, izvoženim v predelanih proizvodih, v zvezi s katerim niso bila izplačana izvozna nadomestila –, šteje, da gre za sladkor, ki je bil izvožen za porabo v Skupnosti. Ta razlaga – čeprav je nekoliko prisiljena – se mi zdi

potrebna, če se želi širše razložiti zakonodajo in se tako uskladiti z njenimi cilji.³⁸

64. Komisija se je v zadevi Saint-Louis Sucre sklicevala na sodno prakso, ki daje zakonodajalcu Skupnosti široko polje proste presoje v zadevah skupne kmetijske politike, kar ustreza političnim odgovornostim, ki jih ima po členih od 34 do 37 ES. Zato je treba sodni nadzor omejiti na preveritev, ali je v zvezi z zadevnim ukrepom prišlo do očitne napake v presoji oziroma zlorabe pooblastil in ali z zadevnim pooblastilom ni bilo očitno preseženo pooblastilo za presajo.³⁹

65. Sodišče je res tako razsodilo. Vendar pa to zakonodajalcu Skupnosti ne daje čeka biano (*carte blanche*) na področju kmetijstva. Sodišče ni izključilo sodnega nadzora nad tem, kako institucije izvajajo svoja široka pooblastila za presajo po prostem preudarku. Če naj ima tak nadzor kakršen koli pomen, potem mora biti Sodišče sposobno poseči takrat, ko – kot je to v obravnavanih zadevah – metoda izračuna proizvodne

38 – Druga rešitev bi bila, da bi šteli izvirno predelavo sladkorja v predelane proizvode kot prodajo tega sladkorja znotraj Skupnosti, potem pa bi to razlago prilagodili, tako da kadar so bila za sladkor, uporabljen pri predelavi, izplačana izvozna nadomestila, se taka predelava ni zgodila po celotni prodaji znotraj Skupnosti. Ta razlaga se mi zdi bolj umetna in torej manj privlačna kot razlaga, ki jo predlagam.

39 – Sodba z dne 12. julija 2001 v zadevi Jippes (C-189/01, Recueil, str. I-5689, točka 80).

dajatve, ki je namenjena temu, da proizvajalci krijejo stroške Skupnosti zaradi prodaje presežne proizvodnje, očitno vodi v prevelika plačila in tako proizvajalcem nalaga nesorazmerno breme.

sladkorja upoštevati ves izvoz, vključno s tistim, v zvezi s katerim izvozna nadomestila niso bila izplačana, ali pa je treba, nasprotno, izvoz, v zvezi s katerim izvozna nadomestila niso bila izplačana, izvzeti iz izračuna.

66. Zato menim, da je treba pri določanju presežka, ki se izvozi, upoštevati samo tiste izvozne količine sladkorja, v zvezi s katerimi so bila izvozna nadomestila dejansko izplačana.

67. Ni sporno, da člen 6(4) izvedbene uredbe ne izraža navedene razlage. Zato ta določba, kot tudi Uredbe št. 1837/2002, 1762/2003 in 1775/2004, v tem obsegu ni veljavna.

Določanje povprečne izgube

68. S tretjim vprašanjem v zadevi Zuckerfabrik Jülich in z drugim vprašanjem v zadevi Saint-Louis Sucre se v bistvu sprašuje, ali člen 15 osnovne uredbe zahteva, da je treba pri določanju povprečne izgube na tono

69. Opozoriti je treba na to, da je skladno s členom 15 osnovne uredbe skupna izguba, ki določa stopnjo proizvodne dajatve, zmnožek presežka, ki se izvozi, in povprečne izgube na tono. Povprečna izguba je razlika med skupnim zneskom nadomestila in skupnim zneskom dajatev, deljena s skupno tonažo izvoznih obveznosti, ki jih je treba izpolniti v določenem tržnem letu. Člen 6(5) izvedbene uredbe v bistvu opredeljuje izvozne obveznosti, ki jih je treba izpolniti v tekočem tržnem letu, kot ves sladkor za izvoz v naravnem stanju z izvoznimi nadomestili,⁴⁰ določenimi na podlagi razpisov, odprtih za navedeno tržno leto, ali na podlagi izvoznih dovoljenj, izdanih v navedenem tržnem letu, in ves predviden izvoz sladkorja v obliki predelanih proizvodov z izvoznimi nadomestili,⁴¹ določenimi v ta namen v navedenem tržnem letu, pri čemer se te količine enakomerno razporedijo med vsem tržnim letom.

⁴⁰ – Glej opombo 15.

⁴¹ – *Ibidem*.

70. Tožeče stranke in francoska vlada pona-vljajo, da bi bilo treba pri izračunu skupne izgube iz presežka, ki se izvozi in je eden od elementov pri tem izračunu, izvzeti sladkor, ki ni povzročil nobene izgube Skupnosti. Če je Komisija ukrepala na tej podlagi, potem bi bilo logično, da bi ta sladkor izvzela tudi pri izračunu povprečne izgube, ki je drugi element. Komisija to trenutno tudi počne. To vprašanje je bilo postavljeno podredno, če bi Sodišče razsodilo, da je treba pri izračunu skupne izgube upoštevati ves sladkor, izvožen v predelanih proizvodih. V tem primeru bo, če Komisija pri izračunu povprečne izgube ne upošteva vsega sladkorja, izvoženega v predelanih proizvodih, ne glede na to, ali so bila izvozna nadomestila izplačana ali ne, izračun izkrivljen, saj bo številka za izvoz, ki se uporabi pri izračunu presežka, ki se izvozi, višja kot tista, ki se uporabi pri izračunu povprečne izgube. To naj bi bilo v nasprotju z načelom sorazmernosti, saj bi bila povprečna izguba umetno povečana in tako ne bi izražala dejanskih povprečnih stroškov za ves izvoz, ki se ga upošteva pri izračunu skupne izgube.

71. Grška in italijanska vlada nista predložili stališč v zvezi z razlago povprečne izgube.

72. Nemška vlada trdi, da če se presežek, ki se izvozi, določa na podlagi vsega izvoza, medtem ko se povprečna izguba izračunava

samo na podlagi tistega izvoza, v zvezi s katerim so bila izplačana izvozna nadomestila, potem to lahko vodi v položaj, v katerem proizvodna dajatev presega dejansko izgubo, kar pa je v nasprotju z načelom samofinanciranja.

73. Komisija ugotavlja, da je Svet v členu 15(1)(d) osnovne uredbe izrecno uporabil izraz „izvozne obveznosti“, ne pa izraza „ižžene količine“. Izraz „obveznosti“ pomeni, da ima izvoz podporo v ukrepih Skupnosti, kar so v obravnavani zadevi izvozna nadomestila. Poleg tega bi bilo treba glede na to, da je cilj izračuna povprečne izgube v tem, da se ugotovi stroške na enoto presežnega sladkorja na trgu, pri določanju teh stroškov vključiti samo količine, v zvezi s katerimi so bili kriti resnični stroški prodaje.

74. Člen 15(1)(d) določa, da je povprečna izguba razlika med skupnim zneskom nadomestila in skupnim zneskom nadomestil, deljena s skupno tonažo izvoznih obveznosti, ki jih je treba izpolniti v tekočem tržnem letu.

V praksi ta razlika običajno vodi v povprečno izgubo, saj so svetovne cene običajno pod subvencioniranimi cenami Skupnosti. Ta povprečna izguba se nato pomnoži s presežkom, ki se izvozi, tako da se dobi predvideno skupno izgubo. Ta izguba se nato deli z ocenjeno proizvodnjo sladkorja, rezultat pa se zaračuna proizvajalcem kot osnovna proizvodna dajatev.

75. Pojasnila sem že, zakaj menim, da bi bilo treba pri izračunu presežka, ki se izvozi, sladkor, ki ga vsebujejo predelani proizvodi, upoštevati samo, kadar je bil upravičen do izvoznih nadomestil. Če je tako, ni sporno, da bi se moral tudi drugi element pri določanju predvidene skupne izgube, to je povprečna izguba, podobno sladkor, ki je izvožen v predelanih proizvodih, upoštevati samo, kadar je bil upravičen do izvoznih nadomestil.

Predlog

76. Iz zgoraj navedenih razlogov menim, da bi bilo treba na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je v zadevi C-5/06 predložilo Finanzgericht Düsseldorf, odgovoriti:

- Člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2001 z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor zahteva, da je treba pri določanju presežka, ki se izvozi, upoštevati samo tiste izvozne količine sladkorja, v zvezi s katerimi so bila dejansko izplačana izvozna nadomestila.
- Člen 6(4) Uredbe Komisije (ES) št. 314/2002 z dne 20. februarja 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje sistema kvot v sektorju sladkorja, kot je bil spre-

menjen z Uredbo Komisije (ES) št. 1140/2003 z dne 27. junija 2003, ni veljaven, kolikor ne izraža navedene razlage člena 15 Uredbe št. 1260/2001.

- Uredba Komisije (ES) št. 1775/2004 z dne 14. oktobra 2004 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve trgov za sladkor za tržno leto 2003/2004 ni veljavna, kolikor se navedene proizvodne dajatve določajo na podlagi nepravilne razlage člena 15 Uredbe št. 1260/2001.

77. Iz enakih razlogov menim, da je treba na prvo vprašanje Tribunal de Grande Instance de Nanterre iz združenih zadev od C-23/06 do C-36/06 odgovoriti:

- Člen 6(4) Uredbe Komisije (ES) št. 314/2002 z dne 20. februarja 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje sistema kvot v sektorju sladkorja, kot je bil spremenjen z Uredbo Komisije (ES) št. 1140/2003 z dne 27. junija 2003, ter tudi Uredba Komisije (ES) št. 1837/2002 z dne 15. oktobra 2002 o zneskih za proizvodne dajatve in količniku za dodatno dajatev trgov za sladkor za tržno leto 2001/2002, Uredba Komisije (ES) št. 1762/2003 z dne 7. oktobra 2003 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve trgov za sladkor za tržno leto 2002/03 in Uredba Komisije (ES) št. 1775/2004 z dne 14. oktobra 2004 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve trgov za sladkor za tržno leto 2003/2004, ob upoštevanju člena 15 Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2001 z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor niso veljavni, kolikor v zvezi z izračunom proizvodne dajatve ne omogočajo, da se iz „presežka, ki se izvozi“, izvzame sladkor, ki ga vsebujejo predelani proizvodi, ki se izvozijo brez izvoznih nadomestil.

Priloga

Uredba 1260/2001 (osnovna uredba)

Člen 15 osnovne uredbe določa, kolikor je upoštevno:

„1. Pred koncem vsakega tržnega leta se ugotovi:

- (a) predvideno proizvodnjo sladkorja A in B, izoglukoze A in B ter inulinskega sirupa A in B, ki se pripiše zadevnemu tržnemu letu;
- (b) predvideno količino sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki se v tekočem tržnem letu proda za porabo v Skupnosti;
- (c) presežek, ki se izvozi in se izračuna tako, da se količina iz (b) odšteje od količine iz (a);
- (d) predvideno povprečno izgubo ali povprečni dohodek na tono sladkorja glede na izvozne obveznosti, ki jih je treba izpolniti v tekočem tržnem letu.

Ta povprečna izguba ali povprečni dohodek ustreza razliki med skupnim zneskom nadomestil in skupnim zneskom dajatev glede na skupno tonažo zadevnih izvoznih obveznosti;

- (e) predvideno skupno izgubo ali dohodek, ki se izračuna tako, da se presežek iz (c) pomnoži s povprečno izgubo ali dohodkom iz (d).

2. Pred koncem tržnega leta 2005/2006 in brez poseganja v člene 10(3), (4), (5) in (6) se za tržna leta 2001/2002 do 2005/2006 kumulativno ugotovi:

- (a) presežek za izvoz, ki se izračuna na osnovi končne proizvodnje sladkorja A in B, izoglukoze A in B ter inulinskega sirupa A in B in končne proizvodnje sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa, ki se proda za porabo v Skupnosti;

- (b) povprečno izgubo ali dohodek na tona sladkorja, ki izhajajo iz skupne izvozne obveznosti, in se izračuna z uporabo metode iz drugega pododstavka odstavka 1(d);

- (c) skupno izgubo ali dohodek, ki se izračuna tako, da se presežek iz (a) pomnoži s povprečno izgubo ali dohodkom iz (b);

- (d) skupni znesek zaračunanih osnovnih proizvodnih dajatev in dajatev B.

Predvidena skupna izguba ali skupni dohodek iz odstavka 1(e) se prilagodi v skladu z razliko med zneskoma iz (c) in (d).

3. Če izračuni, ugotovljeni v skladu z odstavkom 1 in prilagojeni v skladu z odstavkom 2, brez poseganja v člen 18(1), kažejo predvideno skupno izgubo, se lahko ta izguba deli s predvideno proizvodnjo sladkorja A in B, izoglukoze A in B ter inulinskega sirupa A in B, ki velja za tekoče tržno leto. Pridobljeni znesek se zaračuna proizvajalcem kot osnovna proizvodna dajatev za njihovo proizvodnjo sladkorja A in B, izoglukoze A in B ter inulinskega sirupa A in B.

Vendar pa ta dajatev ne sme presegati:

- pri sladkorju 2 % intervencijske cene za beli sladkor,

- pri inulinskem sirupu, izraženem kot ekvivalentom sladkorja/izoglukoze z uporabo koeficienta 1,9, najvišjega zneska, plačljivega za beli sladkor, in

- pri izoglukozi deleža osnovne proizvodne dajatve, ki jo nosijo proizvajalci sladkorja.

4. Če maksimalna dovoljena osnovna proizvodna dajatev ne pokrije v celoti skupne izgube iz prvega pododstavka odstavka 3, se preostali znesek deli s predvideno proizvodnjo sladkorja B, izoglukoze B in inulinskega sirupa B, ki velja za zadevno tržno leto. Pridobljeni znesek se zaračuna proizvajalcem kot dajatev B za njihovo proizvodnjo sladkorja B, izoglukoze B ter inulinskega sirupa B.

Vendar pa skladno z odstavkom 5 ta dajatev ne presega:

- pri sladkorju B 30 % intervencijske cene za beli sladkor,

- pri inulinskem sirupu B, izraženem kot ekvivalentom sladkorja/izoglukoze z uporabo koeficienta 1,9, najvišjega zneska, plačljivega za beli sladkor B, in

- pri izoglukozi B deleža dajatve B, ki jo nosijo proizvajalci sladkorja.

5. Če zneski, ugotovljeni skladno z odstavkom 1, kažejo, da predvidena skupna izguba za tekoče tržno leto verjetno ne bo pokrita iz pričakovanih prihodkov iz dajatev zaradi omejitve pri osnovni proizvodni dajatvi in dajatvi B, določeni v odstavkih 3 in 4, se lahko maksimalni odstotni delež iz prve alineje odstavka 4 prilagodi tako, da pokrije skupno izgubo, pri čemer pa ne sme preseči 37,5 %.

Popravljeni maksimalni odstotni delež za dajatev B se določi za tekoče tržno leto pred 15. septembrom. Minimalna cena za sladkorno peso B iz člena 4(1)(b) se ustrezno prilagodi.

6. Pri izračunu skupne izgube iz odstavka 1(e) se upoštevajo vse izgube, ki izhajajo iz odobritve proizvodnih nadomestil iz člena 7(3).

7. Dajatve iz tega člena zaračunavajo države članice.

8. Izvedbene določbe za uporabo tega člena bodo sprejete v skladu s postopkom iz člena 42(2), še zlasti pa bodo zajemale:

- zneske dajatev, ki jih je treba zaračunati,

- popravljeni maksimalni odstotni delež za dajatev B,

- prilagojeno minimalno ceno za sladkorno peso B, ki ustreza popravljenemu maksimalnemu odstotnemu deležu za dajatev B.“

Uredba 314/2002 (izvedbena uredba)

Člen 6(4) in (5) izvedbene uredbe, kot je bil spremenjen, določa:

„4. Količine, odprodane za potrošnjo v Skupnosti, ki se beležijo po členu 15(1)(b) in (2)(a) Uredbe (ES) št. 1260/2001 se določijo tako, da se seštejejo količine sladkorjev in sirupov, izražene kot beli sladkor, iz člena 1(1)(a), (b), (c) in (d) ter izoglukoze in inulinskega sirupa:

- (a) skladiščene na začetku tržnega leta;
- (b) proizvedene po kvotah A in B;
- (c) uvožene v naravnem stanju;
- (d) ki jih vsebujejo uvoženi predelani proizvodi;

od tega pa se odštejejo količine sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa iz prvega pododstavka, izražene⁴² kot beli sladkor:

- (a) izvožene v naravnem stanju;

42 – Opomba ni upoštevana za slovensko različico teh sklepnih predlogov.

(b) ki jih vsebujejo izvoženi predelani proizvodi;

(c) skladiščene na koncu tržnega leta;

(d) za katere so bila izdana potrdila za proizvodna nadomestila, kot je določeno v členu 7(3) Uredbe (ES) št. 1260/2001.⁴³

Podatki o količinah iz točk (c) in (d) prvega pododstavka in točk (a) in (b) drugega pododstavka se pridobijo iz Eurostatovih podatkovnih baz in zajemajo zadnjih 12 mesecev, za katere so na voljo podatki, če so podatki o tržnem letu pomanjkljivi. Količine, proizvedene v postopku aktivnega oplemenitenja, se ne upoštevajo.

Podatki o količinah iz točke (c) prvega pododstavka in točke (a) drugega pododstavka zajemajo tudi podatke o količinah, namenjenih na Kanarske otoke, Madeiro in Azore, ki jih pokriva člen 1(1a) Uredbe (EGS) št. 2670/81.

Količine sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa v proizvodih iz točke (d) prvega pododstavka in točke (b) drugega pododstavka se določijo na podlagi povprečne vsebnosti sladkorja, določene za zadevne proizvode in Eurostatovih podatkov.

43 – Člen 7(3) zadeva sladkor, uporabljen v kemični industriji.

Podatki o količinah iz točke (a) drugega pododstavka ne zajemajo sladkorja C, izoglukoze C, inulinskega sirupa C in pomoči v hrani.

5. V smislu člena 15(1)(d) Uredbe (ES) št. 1260/2001 se za izvozno obveznost, ki jo je treba izpolniti v tekočem tržnem letu, štejejo:

- (a) vse količine sladkorja za izvoz v naravnem stanju z izvoznimi nadomestili ali prelevmani, določenimi na podlagi razpisov, odprtih za navedeno tržno leto;
- (b) vse količine sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa za izvoz v naravnem stanju z izvoznimi nadomestili ali prelevmani, redno določenimi na podlagi izvoznih dovoljenj, izdanih v navedenem tržnem letu;
- (c) ves predviden izvoz sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa v obliki predelanih proizvodov z izvoznimi nadomestili ali prelevmani, določenimi za ta namen v navedenem tržnem letu, pri čemer se ti proizvodi enakomerno razporedijo skozi celotno tržno leto.

Za izračun predvidene povprečne izgube iz člena 15(1)(d) Uredbe (ES) št. 1260/2001 se upoštevajo tudi proizvodna nadomestila za količine osnovnih proizvodov, izražene kot beli sladkor, za katere so bila v zadevnem tržnem letu izdana potrdila za proizvodna nadomestila iz člena 7(3) navedene uredbe.“